

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Treće tromjesečje 2024.
INTERAMERIČKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Maša Gojević

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2024.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovoga tromjesečja upoznajemo Interameričku diviziju, koja upravlja radom Adventističke crkve u 42 države na području Karipskog mora, Srednje Amerike i sjevernog dijela Južne Amerike. Taj dio svijeta dom je 305 milijuna ljudi i 3,7 milijuna adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih osamdeset i dvoje ljudi.

Interamerička divizija izabrala je šest projekata u Kolumbiji, Kostariki, Dominiki i Meksiku koji će primiti dar trinaeste subote što će se prilagati ovog tromjesečja. Prikupljajući vijesti iz svijeta posjetio sam mjesta budućih projekata u Kolumbiji, Kostariki i Dominiki. Više podataka o tim projektima možete pronaći u nastavku štiva.

Tijekom svojeg putovanja po Interameričkoj diviziji posjetio sam i dva prethodna projekta koja su bila potpomognuta darovima trinaeste subote — u Kostariki te Trinidadu i Tobagu. U Kostariki je vaš dar trinaeste subote 2021. godine pomogao otvoriti središte utjecaja na Srednjoameričkom adventističkom sveučilištu koje obučava misionare i u kojem se poučavaju problematična djeca važnim životnim vještinama. Na Trinidadu i Tobagu vidio sam gradnju prve crkve na Južnokaripskom sveučilištu, što je bio dio projekta trinaeste subote 2018. godine. Sveučilište je primilo dio darova trinaeste subote 2021. godine za otvaranje središta za obuku misionara. Iz prve ruke sam čuo izvještaje o Božjoj moći dok sam razgovarao s ljudima na sveučilišnom imanju, a jedno od tih iskustava možete pronaći u ovim *Vijestima iz svijeta*.

Želite li oživiti vašu subotnju školu, nudimo snimke u boji i dodatna gradiva koja idu uz svako iskustvo. Možete preuzeti

PDF verziju *Vijesti iz svijeta* za djecu na engleskom jeziku na bit.ly/childrensmisson i videozapise *Mission Spotlight* na bit.ly/missionspotlight.

Molimo vas da upamtite da su ove vijesti namijenjene djeci od šest do dvanaest godina te da se ta iskustva ne moraju predstavljati točno onako kako je opisano. Budite slobodni prilagoditi rječnik i sadržaj tom uzrastu u subotnjoj školi.

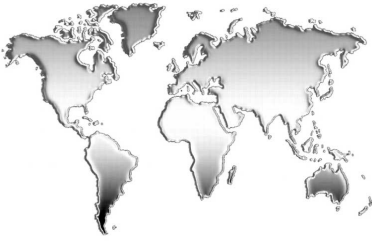
Hvala vam što ohrabrujete djecu da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Projekti trinaeste subote

Dar trinaeste subote u ovom tromjesečju podržat će šest projekata u Interameričkoj diviziji:

- ◆ Središte utjecaja za problematičnu djecu, Buenaventura, Kolumbija.
- ◆ Središte utjecaja za problematičnu djecu, Puerto Tejada, Kolumbija.
- ◆ Središte utjecaja za problematičnu djecu, područje Limón, Kostarika.
- ◆ Osnovna škola Ebenezer, Roseau, Dominika.
- ◆ Središte utjecaja za doseganje ljudi višeg društvenog položaja, Xalapa, Meksiko.
- ◆ Središte utjecaja za doseganje ljudi višeg društvenog položaja, Oaxaca, Meksiko.

6. srpnja 2024.
Tražeci više
Kostarika

Nedugo nakon što se devetogodišnja Deymily preselila u novi grad u Kostariki, njezin susjed ju je pozvao u crkvu.

“Dodi s nama u subotu”, rekao joj je Porfirio.

Deymily je bila počašćena pozivom. U novom gradu nije imala prijatelja, a subotom nije imala što raditi.

“Voljela bih to”, odgovorila je. Zamolila je majku za dopuštenje da ode u crkvu. Majka nikada nije čula za crkvu u kojoj se bogoslužja održavaju subotom.

“Kakva je to crkva?” upitala je.

Ali otac je znao sve o bogoslužjima subotom.

“Odrastao sam u adventističkoj crkvi”, rekao je. “To je dobra crkva.”

Majka je dopustila Deymily da ide subotom u crkvu.

Porfirio je stigao pred Deymilynu kuću u 8.35 u subotu ujutro i odveo je svojim motorom u crkvu. Sara, njegova žena, slijedila ih je pješice. Od njihove kuće do adventističke crkve put nije bio dug.

Deymily se osjećala čudno što ide u crkvu subotom. U svojem prijašnjem gradu išla je u crkvu nedjeljom. Ali sviđjeli su joj se glazba i propovijed u adventističkoj crkvi.

Došla je u crkvu i sljedeće subote, i one nakon toga, i one nakon toga. Zatim je počela ići na molitvene sastanke u crkvi srijedom navečer. Kako je sve više učila o Bibliji, ljubav prema Isusu sve je više rasla u njezinom srcu.

Deymily je bila jako sretna! Ali žudjela je za nečim višim. Željela je da i njezina majka ide u crkvu.

Jedne subote pozvala je majku da ide s njom u crkvu.

Ali majka nije htjela ići.

“Sada nisam spremna ići u crkvu”, rekla je. “Možda kasnije.”

“Dodi”, pozivala je Deymily. “Dodi me gledati. Pjevat ću posebnu pjesmu danas u crkvi.”

Majka je otišla s njom u crkvu.

Sljedeće subote majka ponovno nije htjela ići. Ali te je subote Deymily vodila pjevanje, pa je majka ipak otišla. Nakon toga je majka svake subote išla u crkvu s Deymily.

Deymily je bila jako sretna! Ali žudjela je za nečim višim. Pripremala se za krštenje i željela je da se i majka krsti.

“Trebala bi se krstiti u crkvi”, rekla je majci.

Deymily je načinila vlastiti izbor biblijskih proučavanja i koristila ih kako bi učila majku o Bogu.

Nije prošlo dugo vremena prije nego što se majka krstila i pridružila adventističkoj crkvi. I Deymily je također bila krštena.

Ali tu nije kraj ovom iskustvu.

Deymily je pozvala svoje prijatelje da dođu u crkvu. Proučavala je Bibliju s njima koristeći biblijska proučavanja koje je načinila za majku. Petero prijatelja predalo je svoja srca Isusu krštenjem: troje školskih prijatelja, dvanaestogodišnja rođakinja i dvanaestogodišnji rođak.

Danas je Deymily naj sretnija djevojčica u Kostariki! Ali ona žudi za nečim još višim.

“Molite se da moj otac i ostatak moje obitelji prihvati Isusa i pridruži se crkvi”, kaže ona.

Dio darova trinaeste subote od ovoga tromjesečja pomoći će otvoriti središte utjecaja u kojem će problematična djeca učiti o Isusu u Kostariki. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Kostariku na zemljovidu.
- ◆ Pročitajte Deymily: kao Emili s D na početku.
- ◆ Pogledajte kratak YouTube uradak o Deymily: bit.ly/Deymily.
- ◆ Porfirio je pozvao mnogu djecu u crkvu. U zadnjih pet godina kršteno je petnaestero djece, uključujući Deymily.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Inter-američke divizije: bit.ly/esd-2024.

13. srpnja 2024.
Majmun u kući
Kostarika

Mala Karyeri jako je voljela svoju prabaku. I prabaka je jako voljela Karyeri.

Kad se prabaka razboljela, zajedno su provodile vrijeme u sobi u kojoj je prabaka boravila u obiteljskoj kući u Kostariki.

Onda se prabaka još jače razboljela i umrla.

Karyeri je bila vrlo tužna.

Otac i majka su vidjeli tugu na Karyerinom licu i odlučili su joj kupiti malog psića. Nadali su se da će mali Tinky razveseliti njihovu djevojčicu.

Ali i štene je uginulo.

Karyeri je opet bila jako jako tužna.

“Mama, zašto sve što volim nestaje?” upitala je.

Majka je grlila svoju malenu djevojčicu dok su zajedno plakale.

Nekoliko dana nakon toga dogodilo se nešto strašno. Zlo je ušlo u njihovu kuću.

Karyeri je prvo vidjela smeđeg majmuna u crveno-bijeloj majici u dnevnoj sobi. Bila je uplašena i otrčala je u kuhinju. Ali majmun je bio i u kuhinji. Potom je Karyeri pobjegla u svoju sobu, ali majmun je bio i tamo.

Sada je Karyeri bila jako uplašena pa je to rekla majci i ocu.

Njezini roditelji nisu nigdje vidjeti majmuna. Nisu razumjeli što se događa. Zato su odlučili pitati adventističkog pastora za pomoć.

Pastor je razgovarao s djevojčicom. Rekla mu je o svojoj velikoj žalosti zbog gubitka prabake i psića.

Opisala mu je kako se majmun pojavljivao u različitim prostorijama u kući.

Pastor nikada nije čuo tako nešto. Molio se. Pitao se je li majmun možda povezan s Karyerinom dubokom tugom.

Rekao je njezinim roditeljima da je njihova jedina nada u Bogu.

“Provodite vrijeme s Bogom, molite se i čitajte Bibliju, i Bog će pomoći”, rekao je pastor.

“Trebate se više moliti i čitati Bibliju”, savjetovao im je. “Nadalje, budite što više s Karyeri. Nemojte je ostavljati samu.”

Majka i otac odlučili su više svojeg vremena posvetiti Bogu. Imali su obiteljska jutarnja bogoslužja, ali ne svakoga dana. Ponekad su roditelji bili toliko zaokupljeni da su zaboravili pozvati Karyeri u dnevnu sobu na čitanje Biblije i molitvu u vrijeme jutarnjeg bogoslužja.

Nešto se trebalo promijeniti. Roditelji su odlučili da imaju obiteljsko bogoslužje ne samo svakog jutra, već i svaku večer. Dakle, prije nego što bi se Karyeri igrala sa svojim igračkama ili pojela doručak ujutro, odlazila je u dnevnu sobu na bogoslužje. Prije nego bi otišla u krevet navečer, ponovno se pridružila svojoj obitelji na bogoslužju.

Karyeri je voljela slušati o događajima iz Biblije. Dok je slušala, njezinu tugu zamijenio je veliki osmijeh. Kad je naučila da će se jednoga dana Isus vratiti na Zemlju i da će mrtvi ponovno oživjeti, njezino se lice ozarilo radošću!

“Mama želim da Isus dođe što prije”, rekla je.

“Zašto?” upitala je majka.

“Zato što želim ponovno susresti svoju prabaku”, rekla je. “Znam da će je Isus opet vratiti u život.”

Na svakom jutarnjem i večernjem bogoslužju Karyeri se molila da strašni majmun nestane.

I otac i majka su se također molili. Kako su se molili, majmun je postajao sve manji i manji.

Onda je došao dan kad je majmun u potpunosti nestao.

Karyeri ga više nije vidjela u kući.

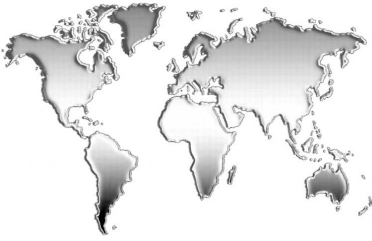
Danas Karyeri ima deset godina i sama čita Bibliju na svojem osobnom jutarnjem proučavanju. Nakon toga odlazi u dnevnu sobu i slavi Boga s ostatkom obitelji. Voli čitati o Isusu koji je ljubi i štiti od svih strašnih pojava.

“Svakog jutra imam vlastito bogoslužje prije nego što učinim bilo što drugo”, kaže ona.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će da se otvori središte utjecaja u Kostariki, u kojem će problematična djeca učiti o Isusu koji ih voli i štiti. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove sljedeće trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Kostariku na zemljovidu.
- ◆ Pročitajte Karyeri: kao Kar-jeri.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Karyeri: bit.ly/Karyeri.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Inter-američke divizije: bit.ly/esd-2024.

20. srpnja 2024.

Ugriz otrovne zmije

Kostarika

Osmogodišnji Hickel trčao je po travi jednog vrućeg dana u Kostariki.

Nastava je završila i on je igrao nogomet s osmogodišnjim prijateljem Roydenom.

Meka zelena trava u crkvenom dvorištu godila je Hickelovim bosim nogama.

Onda je Hickel vidio priliku i bacio se za loptom. Podižući nogu, udario je loptu svom snagom.

Odjednom je oštra bol probola zadnji dio njegove noge.

Podižući nogu, provirio je ispod stopala. Tamnosmeđa zmijsa s bijelim prugama visjela mu je s pete.

Hickelove oči razrogačile su se od užasa i on je glasno povikao: "Aaaaaaaaah!"

U tom trenutku zmijsa je ispustila njegovo stopalo i pala u travu.

Hickela je boljela noga, i on je otrčao kući najbrže što je mogao. Bio je uplašen.

"Mama!" plakao je. "Zmija me ugrizla!"

Majka je čula njegov plač i brzo istrčala van. I ona je također bila uplašena. Vidjela je dva ožiljka koje su zmijini zubi ostavili na njegovoj peti.

Majka je u očaju nazvala oca telefonom. Otac se vratio s posla i odveo dječaka u kliniku. Liječnik je dao Hickelu injekciju. Zatim je pun brizi pogledao dječaka.

"Osjećaš li se dobro?" upitao ga je.

Hickel nije dobro izgledao. Nije se dobro osjećao.

Liječnik je znao što treba učiniti. Dodao mu je plastičnu vrećicu.

Hickel je brzo stavio vrećicu preko usta.

Bljak! — Dječak je povratio svoj ručak od riže i kuhanih zelenih banana u vrećicu.

Tup! — Hickel se onesvijestio i pao na pod.

Netko nije znao kakva zmija ga je ugrizla. Je li bila otrovna? Je li Hickelov život u opasnosti?

Ljudi su u žurbi potrčali do crkvenog dvorišta u potragu za zmijom.

Nakon kratke potrage pronašli su je u travi iza male šupe koja je služila kao crkvena kuhinja.

“To je mala *terciopelo* zmija!” povikao je netko.

Terciopelo zmija je najotrovnija zmija u Kostariki.

Netko je ubio zmiyu i odnio ju je liječniku.

Sada su imali ozbiljan problem. Liječnik je pozvao hitnu pomoć.

Nedugo nakon toga hitna pomoć je brzo prevezla Hickela iz klinike u najbližu gradsku bolnicu. Već je pao mrak kad je, dva sata nakon toga, Hickel stigao u grad Limón.

Bilo je zastrašujuće biti u bolnici. Bilo je zastrašujuće imati veliko natečeno stopalo. Hickel je bio prestrašen i tražio je majku da se mole Bogu za pomoć.

Majka i Hickel zatvorili su oči.

“Bože, molim Te, izliječi Hickelovo stopalo”, molila se majka. “Pomozi mu da ga brzo otpuste iz bolnice.”

Tada je rekla dječaku da vjeruje da je Bog s njim.

Hickel je vjerovao.

Nakon tri dana provedenih u bolnici, Hickel je dobio potvrdu da je sve u redu i poslali su ga kući. Bio je jako sretan! Znao je da je Bog čuo majčinu molitvu i izliječio ga.

Cijeli grad čuo je za ugriz zmiye na Hickelovoj peti i za njegovo čudesno ozdravljenje.

Svi su bili oduševljeni što vide zdravog i sretnog dječaka.

“To je čudo”, rekao je netko.

“Postoji Bog koji se brine o svojoj djeci”, dodao je netko drugi.

Sljedeće subote devetero ljudi došlo je u crkvu nakon što su čuli kako je Bog odgovorio na majčinu molitvu. Svih devetero predalo je srce Isusu i krstili su se.

Hickel je sretan što je živ.

“Bog me je spasio od zmije”, svjedoči on.

Dio darova trinaeste subote od ovoga tromjesečja pomoći će da se otvori središte utjecaja u Kostariki, u kojem će problematična djeca moći učiti moliti se Bogu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Kostariku na zemljovidu.
- ◆ Pročitajte Hickel kao: I-kel.
- ◆ Pročitajte Royden: Roj-den.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Hickelu: bit.ly/Hickel-IAD.
- ◆ Zmija *terciopelo* poznata je i kao *ferdelance*.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Inter-američke divizije: bit.ly/esd-2024.

27. srpnja 2024.
Čekajući majku
Kostarika

Michelle je rođena u obitelji koja nije bila nimalo slična sretnim obiteljima iz priča. Nažalost, njezina majka imala je problem s alkoholom i nije se brinula za Michelle i njezinih sedmero braće i sestara. Na kraju ih je ostavila posve same, i posljedično tome Michelle i njezina braća i sestre završili su u sirotištu.

Michelle je imala tek četiri i pol godine kad je stigla u sirotište u Kostariki. U sirotištu je Michelle živjela u običnoj kući s jedanaest drugih djevojčica i tetom koja se brinula o njima. Išle su u školu, imale su hranu za jelo te odjeću i obuću.

Ali Michelle je željela nešto više od hrane, odjeće i obuće. Željela je majku.

Vrijeme je prolazilo, a čežnja za majkom sve je više rasla.

Kad je Michelle imala jedanaest godina, otišla je na koncert u sirotištu i tamo je ugledala prekrasnu ženu koja je pjevala kršćansku glazbu. Michelle nije mogla prestati gledati tu ženu.

Nedugo nakon žena, čije je ime bilo Stephanie, osnovala je dječji zbor u sirotištu. Michelle je voljela pjevati te se pridružila zboru.

Michelle je viđala Stephanie sve češće i češće. Stephanie je došla u kuću u kojoj je Michelle živjela i proučavala je Bibliju s Michelle, jedanaestero ostale djece koja su živjela u toj kući i s tetom koja se brinula o njima.

Na Michellin dvanaesti rođendan Stephanie je priredila posebnu rođendansku zabavu za svih dvanaest djevojčica u njezinoj kući.

“Slavit ćemo svačiji rođendan!” rekla je.

Ali Michelle je znala da je rođendanska zabava posebno za nju.

Djevojčice su jele pizzu i zeleno-bijelu tortu te su gledale film o adventističkom liječniku. Bio je to posebno zabavan rođendan za Michelle. Osjećala se kao da Stephanie govori: “Želim tebe.”

Za vrijeme praznika Stephanie je vodila Michelle u crkvu. Jednog dana, dok je Michelle slušala propovjednika kako govori o Božjoj ljubavi, shvatila je da želi dati svoje srce Isusu.

“Želim se krstiti”, šapnula je.

“Stvarno?” upitala je Stephanie.

“Da!” rekla je uvjerenom Michelle.

Michelle je krštena. Bila je tako sretna! Znala je da je ona Božja kći. Imala je Oca na Nebu. Ali nešto je nedostajalo. Još uvijek je htjela majku na Zemlji.

Michelle je skupila svu svoju snagu i pitala Stephanie: “Zašto me ne bi usvojila?”

Stephanie je bila iznenađena i pitala ju je želi li to stvarno. Michellin odgovor bio je glasan: “Da!”

Stephanie ju je upozorila da usvajanje nije lagan put. Trebali su odobrenje države i bilo je tu puno prepreka koje je trebalo savladati. Ali odlučile su pokušati.

Jednoga dana Stephanie je došla do sirotišta s velikim vijestima.

“Pakiraj stvari jer ideš k nama”, rekla je.

Michelle nije mogla vjerovati. Napokon će imati svoju vlastitu obitelj. Spakirala je svoje stvari i otišla. Bila je tako sretna! Napokon je imala pravu majku.

Danas Michelle uči da završi za medicinsku sestru na Adventističkom sveučilištu u Kostariki. Sanja da će jednoga dana postati medicinska sestra misionarka. Želi pomoći drugima, kao što je njezina majka pomogla njoj.

Ali Michelle zna da nemaju sva djeca sreće kao što je ona imala. “Ti si iznimka”, rekla joj je njezina majka.

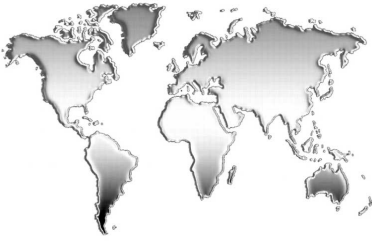
“Ali što se događa s drugima?”

Kad u Kostariki djeca napune osamnaest godina, moraju napustiti sirotište i naći posao. Mnogi završe bez budućnosti, upadajući u nevolje kao što su alkohol ili droga. Zato Michelle i njezina majka proučavaju Bibliju s djecom u Michellinom starom sirotištu.

I zato dio darova trinaeste subote ide u Kostariku, gdje će pomoći siročadi i problematičnoj djeci da upoznaju Boga. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Kostariku na zemljovidu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Michelle: bit.ly/IAD-Michelle.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/esd-2024.

3. kolovoza 2024.

Do Isusovih nogu

Kolumbija

Samuel je imao veliki san kada mu je bilo samo sedam godina. Sanjao je da vodi ljude do Isusovih nogu.

Želio je da mnogi ljudi upoznaju Isusa i da vole Isusa baš kao i on. Ali bilo ga je stah jer je bio tek maleni dječak.

Stoga se molio: “Bože, molim Te, pomози mi da uspijem pridobiti barem jednu osobu za Tebe!”

Molio se i molio. Molio je istu molitvu četiri godine.

Zatim su se, kad mu je bilo jedanaest godina, on i njegova obitelj preselili u drugi grad u Kolumbiji. Uzbuđeno je razmišljao: “Možda je to moja prilika da pridobijem ljude.” Molio se: “Bože, molim Te, pomози mi. Želim pridobiti moju prvu osobu za Tebe.”

U adventističkoj školi koju je pohađao, Samuel je brzo primijetio da ima puno djece koja ne dolaze iz adventističkih obitelji. Jedan od njih bio je i njegov četrnaestogodišnji školski prijatelj Johann. Samuel je bio siguran da Johann nije iz adventističke obitelji, jer je koristio ružne riječi kad je razgovarao s ostalim dječacima. Johann uopće nije poznavao Bibliju. Kad je učiteljica postavila pitanje na satu biblijske nastave, Johann nije znao odgovor niti na jedno pitanje.

Samuel je pomislio: “Johann je moja prilika!”

Samuel je počeo razgovarati s Johannom o Bibliji, svaki put kada bi se vidjeli. Saznao je da Johann nema svoju Bibliju.

Jednoga dana, za vrijeme bogoslužja, Johann se nagnuo i upitao Samuela: “Mogu li čitati iz tvoje Biblije?”

“Naravno”, odgovorio je Samuel i dodao mu svoju dječju ilustriranu Bibliju.

Johann ju je otvorio i počeo je čitati.

“Oh, ovo je zanimljivo”, rekao je.

Samuel je pogledao da vidi što Johann čita. Čitao je Isusovu usporedbu o pastiru koji traži izgubljenu ovcu, u Luki 15.

Na kraju bogoslužja djeca su pozvana da se međusobno mole.

Samuel se molio s Johannom.

“Bože, molim Te, pomozí Johannu da postane bolji dječak”, molio se. “Daj mu priliku da Te izabere.”

Johannu se svidjela molitva. “Hvala ti”, rekao je kad je Samuel završio. On se nije pomolio.

Sljedećega dana Samuel je stavio dvije Biblije u svoj ruksak kad je krenuo u školu: jednu za sebe, a drugu za svojeg prijatelja Johanna. Druga Biblija bila je crna; nju mu je otac poklonio za deveti rođendan.

Njegova prilika da pokloni Bibliju Johannu pojavila se za vrijeme odmora kad je Johann upitao: “Smijem li ponovno čitati tvoju Bibliju?”

Samuel je bio tako sretan!

Rekao je: “Naravno! Možeš čitati moju Bibliju kad god želiš.”

Posegnuo je u svoj ruksak i izvadio dvije Biblije te je crnu dao Johannu.

Tada su dva dječaka otvorila Biblije i pročitali isti događaj. Nakon toga se Samuel pomolio i zahvalio Bogu što mogu zajedno čitati te su tražili pomoć u razumijevanju onoga što su pročitali.

Nakon toga su Samuel i Johann čitali Bibliju svakog dana tijekom odmora.

Nedugo nakon što je dobio Bibliju, Johann se također poželio pomoliti nakon završetka čitanja Biblije. Njegova prva molitva bila je jednostavna:

“Bože, ja sam ovdje”, rekao je. “Pomozí mi. Hvala Ti na mojoj obitelji. Hvala Ti što mi pružaš priliku za učenje. Pomozí mi da dobro učim.”

Nakon dva tjedna zajedničkog čitanja Biblije, Samuel je pozvao Johanna da preda svoje srce Isusu krštenjem. Johann je pristao!

Danas je Johann novi dječak. Prije je koristio ružne riječi i nije poznavao Bibliju. Sada koristi samo ljubazne i čiste riječi i sve bolje upoznaje Bibliju i Boga.

Samuel je sretan što je mogao dovesti Johanna pred Isusove noge te se moli da bude u mogućnosti upoznati još mnogo ljudi s Isusom.

On kaže: “Nisu bitne godine ili znanje koje imaš! Možeš razgovarati s ljudima o Isusu.”

Dio darova trinaeste subote pomoći će djeci u Kolumbiji da upoznaju Isusa. Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Kolumbiju na zemljovidu.
- ◆ Pročitajte Johann kao: Đo-han.
- ◆ Slika prikazuje Samuela s njegovim dvjema Biblijama.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Samuelu: bit.ly/Samuel-IAD.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Inter-američke divizije: bit.ly/esd-2024.

10. kolovoza 2024.

“Ne” crkvi

Kolumbija

Jedne subote je Aron objavio da ne želi više ići u crkvu.

Nekoliko tjedana ranije u Kolumbiji je bila ukinuta karantena zbog Covida-19. Ljudi su napokon mogli ići u crkvu, nakon što su mjesecima bili kod kuće. Ali nešto je bilo drukčije. Nije bilo djece Aronove dobi, te se devetogodišnjem Aronu, koji je bio društven, sve to nije uopće svidjelo.

Treće subote Aron je objavio svoju odluku majci.

“Ne želim se više vratiti u crkvu”, rekao je.

Majka nije ništa rekla, ali je bila jako tužna.

Kasnije tog dana razgovarala je s ocem.

“Moramo nešto poduzeti”, rekla je. “Ako Aronovi prijatelji ne idu u crkvu, moramo crkvu dovesti u naš dom.”

Otac je rekao da je to dobra zamisao. Stoga su on i majka smislili plan i predstavili ga Aronu.

“Otvorit ćemo našu kuću i ti ćeš moći pozvati svoje prijatelje”, rekla je majka.

Otac je rekao da će zajednički gledati film o Isusu.

“Poučit ćemo ih o Isusu”, rekao je. “Misionirat ćemo im.”

Aron se nasmiješio. Svidjela mu se zamisao i uzviknuo je: “Da!”

Aron je volio izazove. Pozvati prijatelje kući da uče o Isusu je zasigurno bio izazov.

Istrčao je iz kuće i gotovo odmah ugledao devetogodišnjeg prijatelja koji živi u blizini.

“Bi li htio doći u moju kuću u srijedu navečer da gledamo crtić o Isusu?” pitao je.

“Da!” uzviknuo je dječak.

Aron je spazio drugog prijatelja i pitao ga isto pitanje.

I taj je prijatelj odlučio doći.

Ali neki prijatelji su odbili njegov poziv. Jedan je rekao: “Ne mogu doći jer moram igrati nogomet.” Jedna djevojčica je rekla: “Ja ne mogu doći jer moram ići na neku zabavu.” Treći prijatelj je odgovorio: “Ne mogu doći jer baš tada večeramo.”

Aronu ništa nije smetalo. Znao je da svi ne vole Isusa i da Ga svi ne žele bolje upoznati.

Prve srijede navečer petnaest djevojčica i dječaka se okupilo u Aronovom domu. Najprije je Aron upitao djecu kako su proveli tjedan. Pjevali su kršćanske pjesme, nakon čega ih je pitao ima li tko kakvih zahtjeva za molitvu.

Nakon molitve gledali su crtić o stvaranju Zemlje.

Nakon toga je otac upitao djecu što su naučili o Bogu. Rekao je da je on naučio da je Bog stvorio sve ljude. “Nismo se razvili od majmuna”, rekao je.

Kako su djeca dolazila u Aronovu kuću tjedan za tjednom, otac i majka su shvatili da trebaju prirediti nešto više od gledanja kršćanskih crtića. Nekoliko dječaka i djevojčica se izražavalo vrlo ružno. Jedan dječak je uvijek udarao drugu djecu. Samo gledanje crtića nije bilo dovoljno da djecu nauči pravim vrijednostima.

Zato je Aron počeo pozivati djecu na drugi sastanak, subotom poslijepodne. Na svakom sastanku poučavali su djecu pravim vrijednostima kroz biblijske retke i zabavne aktivnosti.

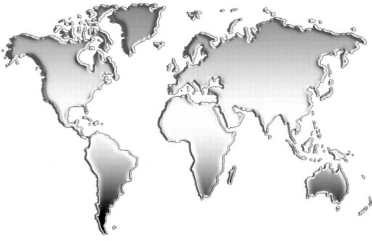
Nedugo nakon toga puno djece je dolazilo u Aronovu kuću srijedama navečer i subotama poslijepodne. Aron ih je također počeo pozivati da idu s njim u crkvu subotom ujutro.

Prošlo je šest mjeseci otkako je Aron rekao majci da više ne želi ići u crkvu, i on je promijenio mišljenje. Bio je sretan što ide subotom u crkvu, jer je crkva bila ispunjena djecom njegove dobi. On ih je sve doveo tamo. Zapravo, doveo je dovoljno prijatelja da njegova crkva osnuje svoj vlastiti subotnoškolski razred, a desetero njegovih prijatelja se pripremao predati svoje srce Isusu te se krstiti.

Dio darova trinaeste subote pomoći će djeci u Kolumbiji da uče o Isusu. Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Kolumbiju na zemljovidu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Aronu: bit.ly/Aaron-IAD.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Inter-američke divizije: bit.ly/esd-2024.

17. kolovoza 2024.

Čudo glazbe

Kolumbija

Moises je imao samo osam godina kad se njegova obitelj preselila iz Venezuele u Kolumbiju u Južnoj Americi.

Odmah je primijetio da se mnogi dječaci u njegovoj novoj školi ružno ponašaju i grubo govore.

Pomislio je: “Da znaju i vole Isusa, ne bi se ponašali i govorili tako.”

Pitao se kako da im predstavi Isusa.

Tada mu je sinula zamisao.

Za vrijeme odmora pozivao je neku djecu da mu se pridruže u čitanju Biblije na igralištu. Troje djece se odazvalo te su se okupili oko njega dok je otvarao svoju Bibliju na Knjizi proroka Daniela.

Nakon tri tjedna desetero djece se okupljalo oko Moisesa tijekom odmora, kako bi ga slušali dok čita Bibliju. Učiteljice su bile zadivljene vidjevši djecu kako ozbiljno razgovaraju o Danielu i Otkrivenju. Jedna od njih je nazvala Moisesovog oca da izrazi svoje oduševljenje.

Moisesov otac nije bio iznenađen. Kod kuće ga je Moises pitao kako da djecu poučava iz knjiga Daniel i Otkrivenje, i bio je jako ponosan na svojeg sina.

Nakon dva mjeseca biblijska je skupina postala toliko velika da su se počeli okupljati na igralištu tijekom ručka. Djeca su jela dok su raspravljala o Bibliji.

Moises je odlučio da je skupina dovoljno velika da dobije ime. Razmišljao je i razmišljao. Molio se i molio. Tada se odlučio za naziv Ebenezer. Riječ “Ebenezer” je spoj dvije hebrejske riječi: “eben”, što znači kamen, i “ezer”, što znači pomoć.

Moises je htio da djeca zapamte da je Bog njihov “kamen pomoći”.

Mjeseci su prolazili, i Moisesovi prijatelji su i dalje bili grubi kao i prije.

Moises je bio razočaran. Pitao se postoji li bolji način poučavanja prijatelja o Isusu. Razmišljao je i razmišljao. Molio se i molio. Tada je nešto primijetio. Sva djeca su voljela glazbu. Mogao je i razumjeti zašto. I sâm je volio glazbu. Zapravo, znao je svirati klavir, gitaru, violinu, flautu i ukulele. Ali njegovi prijatelji nisu znali svirati nijedan glazbeni instrument.

Moises je odlučio otvoriti glazbeni klub. On bi podučavao ostalu djecu kako da sviraju glazbu kojom će proslavljati Boga.

Kad se klub otvorio, šestero djece se oduševljeno pridružilo. Moises je osigurao glazbala na kojima su djeca mogla vježbati u školi. Čak je i dopustio da djeca uzmu njegovu violinu i flautu te da vježbaju kod kuće.

Klub je postajao sve veći i veći dok je Moises poučavao djecu kako svirati prekrasne himne.

Postali su poznati po sviranju prekrasne glazbe. Uskoro su mladi glazbenici svirali na bogoslužjima i školskim događanjima. Na kraju godine svirali su na završnoj svečanosti.

Godine su prolazile. Moises je vodio glazbeni klub dok nije završio deveti razred. Škola nije imala deseti razred, pa je morao prijeći u drugu školu da završi srednju školu.

Ali glazbeni klub se nastavio okupljati. Nakon što je Moises otišao, škola je odlučila da glazba bude jedan od školskih predmeta i pitala je Moisesa da bude prvi učitelj na njihovom tjednom glazbenom satu.

Iako Moises ima samo četrnaest godina, postao je učitelj glazbene nastave za dvadeset i petero učenika.

Svakog četvrtka on odlazi iz srednje škole ranije kako bi u svojoj staroj školi držao sat glazbe.

Za to što radi ne prima nikakvu plaću.

Poučava glazbu iz ljubaznosti. Poučava glazbu jer želi da djeca upoznaju Isusa.

Njegov rad pokazuje plodove: jedan dječak koji se ponašao i govorio grubo, predao je svoj život Isusu i krstio se. On je danas potpuno novi dječak.

Moises se nada da će mnogo druge djece također upoznati Isusa.

“Započeo sam glazbeni klub da bih doveo djecu k Isusu”, kaže on.

Dio darova trinaeste subote pomoći će djeci u Kolumbiji da upoznaju Isusa. Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Kolumbiju na zemljovidu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Moisesu: bit.ly/Moises-IAD.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Inter-američke divizije: bit.ly/esd-2024.

24. kolovoza 2024.

Destinyina pustolovina

Trinidad i Tobago

U siromašnom susjedstvu u Trinidadu i Tobagou živi djevojčica po imenu Destiny. Ona je pametna djevojčica srca punog znatiželje i duha željnog pustolovine. Ona ima posebnu životnu priču koja je započela dok je još bila malo dijete.

Kad je imala samo dvije godine, živjela je sa svojom prabakom, tetom, tetkom i dva brata. Njezina majka je morala otići na neko vrijeme zbog nekih obiteljskih problema. Obitelj je bila jako siromašna.

Jednog dana Destiny je čula svoja dva brata kako razgovaraju o klubu u kojem djeca mogu učiti o Isusu i sudjelovati u raznim zabavnim pustolovinama. Destinyino se srce ispunilo znatiželjom. Dosadilo joj je biti samo kod kuće i žudjela je za novim izazovima.

Destiny je upitala prabaku može li i ona ići u klub sa svojom braćom. Ali njezina prabaka joj je rekla kako je pre-malena.

“Ne, draga, još si malena za to”, rekla je prabaka.

Destiny je pognula glavu i izgledala tužno. Izgledalo je kao da su njezini snovi o pustolovinama gotovi.

Ali jedne tople nedjeljne večeri Destiny i njezina prabaka su se vraćale kući iz trgovine te su vidjele tetu Onessu, voditeljicu kluba. Šetala se s djecom koja su upravo bila na sastanku u njezinom domu. Teta Onessa primijetila je Destiny te je popričala s njezinom prabakom.

“Kako se zove djevojčica?” upitala je.

“Destiny”, odgovorila je njezina prabaka.

S ljubaznim osmijehom na licu teta Onessa se okrenula prema Destiny i upitala je: “Želiš li se pridružiti našem klubu?”

Destinyino srce je zakucalo od uzbuđenja i klimnula je glavom u znak odobravanja.

Pogledala je prabaku da vidi što će ona reći. Njezina prabaka se nasmiješila: “Naravno, možeš ići”, rekla je.

I tada je započela Destinyina nova pustolovina. Destiny se pridružila razredu pod nazivom Eager Beaver, koji se sastajao svake nedjelje u kući tete Onesse.

Na prvom sastanku naučila je prisegu i pravila pustolovaca. S oduševljenjem je izjavila: “Zato što me Isus voli, uvijek ću davati sve od sebe!”

Kad se vratila kući te večeri, sretno je rekla prabaki: “Više mi nije dosadno!”

Destiny je nastavila ići na sastanke kluba te se počela osjećati kao da pripada jednoj velikoj obitelji. Teta Onessa joj je bila poput majke, i učila ju je biblijskim događajima.

U početku Destiny nije znala puno biblijskih događaja, ali ih je željela naučiti. Polako ali sigurno otkrivala je događaje o Noi i lađi, Joni i velikoj ribi te mnoge druge. Njezin najdraži događaj bio je izvještaj o Esteri.

Destiny je voljela provoditi vrijeme s tetom Onessom. Toliko je uživala na sastancima pustolovaca da nije htjela otići. Nakon što su njezina braća otišla kući, Destiny je počela ostajati u kući tete Onesse na obiteljskom bogoslužju. Tada je počela provoditi vikende, pa čak i radne dane kod tete Onesse. Išla je u crkvu subotama, čak je i pjevala posebnu glazbu u crkvi. Njezina prabaka je bila sretna što se teta Onessa dobro brinula za nju.

Došao je dan kad je teta Onessa dala sobu Destiny. Destiny se preselila k teti Onessi. Imala je novi dom.

Ali Destinyina pustolovina još nije završila. Odlučila se krstiti na svoj dvanaesti rođendan.

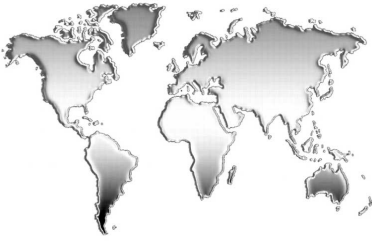
Svi u susjedstvu su vidjeli kako se Destinyin život promijenio nakon što je upoznala Boga preko tete Onesse i kluba pustolovaca. Svi su bili sretni zbog nje, te su i oni poželjeli upoznati Boga.

I tako je Destiny od malene djevojčice srca punog čežnje postala jarko svijetlo u svojoj zajednici, nadahnjujući ostale svojim putovanjem.

Dio naših darova trinaeste subote pomoći će u izgradnji crkve na Sveučilištu južnih Kariba, blizu mjesta gdje živi Destiny. Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Trinidad i Tobago na zemljovidu.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Destiny: bit.ly/Destiny-IAD.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Inter-američke divizije: bit.ly/esd-2024.

31. kolovoza 2024. Nije čudovište

Dominika

Učiteljica je stajala na pročelju učionice u državnoj školi u Dominiki. Redovi prvašića sjedili su na svojim mjestima. Učiteljica je govorila. Djeca su slušala. Osim jednog.

Tap ... tap ... tap.

Udarci su prekinuli učiteljicu dok je govorila u inače tihoj učionici. — *Tap ... tap ... tap.*

Učiteljica je stala i namrštila se. Odakle dolazi zvuk? Pogledala je po učionici. Njezine su oči stale na šestogodišnjem Khyshawnu. — *Tap ... tap ... tap.*

Maleni dječak imao je u ruci olovku kojom je polagano lupkao o drvenu klupu. — *Tap ... tap ... tap.*

“Khyshawn”, pozvala je učiteljica. “Prestani lupati olovkom o stol.”

Khyshawn je spustio olovku na stol. Učiteljica je nastavila govoriti. Djeca su nastavila slušati. Nekoliko minuta je prošlo, ali tada... — *Tap ... tap ... tap.*

Učiteljica je izgledala uzrujano. Neka su se djeca počela cerekati. Khyshawn to nije primijetio. Bio je prezaposlen. — *Tap ... tap ... tap.*

“Khyshawn”, upozorila je učiteljica. “Rekla sam ti da više ne udaraš olovkom o stol.”

Sve je bilo tiho sljedećih nekoliko minuta. A onda opet... — *Tap ... tap ... tap.*

Učiteljica je uzela telefon i nazvala Khyshawnovu majku: “Odvedite Khyshawna kući”, rekla je.

Nakon kraćeg vremena majka je došla u školu. To nije bilo prvi put da ju je učiteljica nazvala.

Khyshawn je bio dobar dječak.

Ali je imao problema s usredotočivanjem u školi. Bio je lako ometen i nikako nije mogao ostati miran. Držao je svoj um zauzetim lupkanjem olovke.

Lupkanje nije bio jedini način kojim je Khyshawn ometao nastavu. Ponekad mu je dojadilo sjediti mirno, pa je počeo trčati po učionici. Učiteljica ga je zamolila da se vrati na mjesto, i Khyshawn bi poslušao. Ali nakon nekoliko minuta ustao bi i ponovno trčao.

Napokon, učiteljica bi nazvala majku: “Ometa nastavu”, rekla bi. “Dodite i odvedite dječaka kući.”

Jednoga dana Khyshawn je upitao svoju majku je li on čudovište. Naime, čuo je da ga majka drugog dječaka nazvala čudovištem pred ravnateljem škole.

Majka je izgledala tužno. Držala je dječaka u naručju.

“Ne, ti nisi čudovište”, rekla je. “Samo imaš ADHD.”

Khyshawn nije bio čudovište. On je samo imao ADHD (poremećaj hiperaktivnosti i pomanjkanja pažnje), što je otežavalo njegovom umu da se usredotoči i njegovom tijelu da ostane miran. Njegov mozak je radio malo drukčije.

Majka nije bila sigurna što učiniti. Tada joj je jedna prijateljica predložila adventističku školu.

“Otiđi do ravnateljice i ispričaj joj svoju nepriliku”, predložila joj je prijateljica. Majka je to i učinila.

Ravnateljica je rekla kako je njezin razred pun te da nema mjesta za novu djecu. Ali kad je čula o Khyshawnovoj nevolji, rekla je: “Dat ću mu priliku.”

Na Khyshawnov prvi dan u novoj školi nitko nije nazvao majku da dođe i da ga odvede kući. Kad je majka došla u školu kako bi preuzela Khyshawna, ravnateljica joj je rekla: “On je normalan dječak.”

Majka je bila jako sretna! Khyshawn je također bio sretan. Na prvi dan škole stekao je novog prijatelja.

Khyshawn sada ima sedam godina i ide u drugi razred. Više ne lupka olovkom po stolu niti trči po učionici. Učiteljica mu daje dovoljno zadataka da nema vremena ometati druge.

Sviđa mu se njegova škola. Sviđa mu se moliti i učiti o Bogu. Sviđa mu se kad učiteljica kaže djeci: “Bog te voli. Bog voli svakoga.”

Kod kuće pita majku: “Voli li me stvarno Bog?”

“Da”, odgovara majka. “Bog voli svu svoju djecu.”

Sviđa mu se znati da je voljen. Majka ga voli. Učiteljica i ostala djeca ga vole. Ali najviše od svega, Bog ga voli!

Dio darova trinaeste subote pomoći će Khyshawnovoj školi, adventističkoj osnovnoj školi Ebenezer, da se proširi s novom zgradom u glavnom gradu Dominike, Roseau. Škola je bila puna kad je Khyshawnova majka htjela upisati sina u školu, i ostala je popunjena i dalje te im je potrebna veća zgrada. Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Dominiku na zemljovidu. Pokažite i glavni grad Roseau, gdje će darovi trinaeste subote pomoći u izgradnji osnovne škole.
- ◆ Pročitajte Khyshawna kao: Ki-šan.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Khyshawnovoj majci Tamari: bit.ly/Tamara-IAD.
- ◆ Adventistička škola Ebenezer prava je misijska škola u kojoj mnoga djeca, uključujući Khyshawna, dolaze iz obitelji drugih vjerskih opredjeljenja. Riječ Ebenezer je sastavljena od dvije hebrejske riječi: “eben”, što znači kamen, i “ezer”, što znači pomoć. Naziv škole podsjeća sve da je Gospodin njihov “kamen pomoći”.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Inter-američke divizije: bit.ly/esd-2024.

7. rujna 2024.
Miljenica
Dominika

Ništa nije izgledalo pravednim one godine kad je Nikita pohađala drugi razred.

Njezin otac je liječnik i morao je raditi daleko od adventističke škole u kojoj je Nikita pohađala prvi razred na otoku Dominika. Tako je Nikita morala krenuti u novu školu kad je započela drugi razred.

Majka je bila daleko na Kubi. Studirala je da i ona postane liječnica. Nikita je mogla razgovarati s majkom jedino telefonom — ali ne svakog dana, jer je majka bila jako jako zauzeta.

Nevolje su započele u prvom tjednu drugoga razreda. Školska tajnica je bila Nikitina starija sestrična i odnosila se prema Nikiti drukčije nego prema drugoj djeci.

Kad je Nikita stigla u školu, nije imala tamnosmeđu odjeću kao ostala djeca. Nosila je svoju uobičajenu odjeću. Školska tajnica nije ništa rekla zbog toga što nema školsku odoru.

Ali kad je nekoliko druge djece također došlo u svojoj uobičajenoj odjeći, školska tajnica je to primijetila. Ukorila ih je govoreći: “Stalno nosite pogrešnu odjeću!”

Jednom je Nikita zakasnila u školu. Školska tajnica nije ništa rekla. Ali nekoliko druge djece je također zakasnilo, i ona je to primijetila.

Ukorila ih je govoreći: “Stalno kasnite u školu!”

Nikita i ostala djeca su trčali po školskom igralištu i bili jako glasni, prije početka nastave. Školska tajnica nije ništa rekla Nikiti.

Ali je ukorila ostalu djecu govoreći: “Stalno trčite gore-dolje i stvarate buku!”

Ubrzo su djeca primijetila da ih školska tajnica stalno kori, ali nikada ne kori Nikitu.

“Uvijek se izvučeš”, predbacio joj je jedan dječak. “Možeš raditi što god želiš.”

“Školska tajnica ima miljenike”, predbacio je drugi.

Njihove riječi povrijedile su Nikitu. Nije mislila da je to pošteno.

“Uvalit ću vas u nevolje budete li tako govorili” rekla im je.

Ali djeca su joj se počela smijati.

“Ne možeš ništa učiniti”, rekao je netko.

“Premala si i preslaba”, nadodao je netko drugi.

Nikita je rekla učiteljici što se dogodilo, ali učiteljica nije učinila ništa.

Nikita je rekla ocu, ali ništa se nije promijenilo. Nije rekla majci, jer je majka bila prezauzeta.

Nakon što je Nikita završila drugi razred, otac je premješten natrag u bolnicu koja se nalazila u blizini adventističke škole u kojoj je Nikita išla u prvi razred. Bila je tako sretna!

Prvog dana trećega razreda Nikita je potrčala prema Ebony, svojoj najboljoj prijateljici iz prvoga razreda. Dvije djevojčice su se čvrsto zagrlile i počele plakati. Suze nisu bile suze tuge, već suze radosnice.

Ebony se povukla, pretvarala se da je ljutita i počela koriti Nikitu:

“Kako si mogla napustiti školu i ostaviti me samu?” rekla je

Nikita je znala da se Ebony samo šali te su se zajedno smijale.

U adventističkoj školi nitko nije bio miljenik. Prema svoj djeci se jednako odnosilo: svi su bili jednaki.

Biblija kaže: “Bog ne gleda tko je tko.” (Rimljani 2,11) To znači da Bog ne voli jedno dijete više od drugoga. Kršćani također ne bi trebali voljeti nekoga više od ostalih. Biblija kaže: “Braćo moja i sestre, neka u vašoj vjeri u našeg slavnog

Gospodina Isusa Krista ne bude prisnosti prema ljudima.” (Jakov 2,1) Školska tajnica je željela pomoći Nikiti, ali je napravila veliku pogrešku birajući je kao miljenicu. Kao posljedica, život nije bio ugodan za Nikitu u drugom razredu.

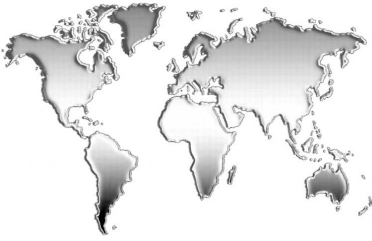
Danas Nikita ima jedanaest godina i ide u šesti razred. Sretna je što još uvijek ide u adventističku školu.

“Mislim da je adventistička osnovna škola Ebenezer najbolja škola na otoku”, kaže ona.

Dio darova trinaeste subote pomoći će Nikitinoj školi, adventističkoj osnovnoj školi Ebenezer, da se proširi s novom zgradom u glavnom gradu Dominike, Roseau. Hvala vam što ćete velikodušno priložiti svoje darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Dominiku. Pokažite i glavni grad Roseau, u kojem će darovi trinaeste subote pomoći u izgradnji osnovne škole. Pokažite i Kubu, gdje je Nikitina majka studirala dok je Nikita pohađala drugi razred.
- ◆ Naziv države Dominika izgovara se s trećim naglašenim slogom: do-mi-ni-ka.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Nikiti: bit.ly/Nikita-IAD.
- ◆ Adventistička škola Ebenezer je prava misijska škola u kojoj mnoga djeca, uključujući Khyshawna, dolaze iz obitelji drugih vjerskih opredjeljenja. Riječ Ebenezer je sastavljena od dvije hebrejske riječi: “eben”, što znači kamen, i “ezer”, što znači pomoć. Naziv škole podsjeća sve da je Gospodin njihov “kamen pomoći”.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/esd-2024.

14. rujna 2024.
bijesna, sada mirna
Dominika

Sedmogodišnja Kitona imala je žustru narav.

Kad joj je jedan dječak u školi lagano u prolazu dotaknuo nogu, ona je iskočila iz svojega stolca. Podigla je šake u napad i povikala: “Udario me je!”

Učiteljica nije željela tuču u svojem razredu te je upitala dječaka što se dogodilo.

“Samo sam dotaknuo njezinu nogu kad sam prolazio”, rekao je. “Nisam to učinio namjerno.”

Ostala djeca su se složila da on nije učinio ništa što bi ozlijedilo Kitonu.

Učiteljica je pokušala smiriti ljutitu djevojčicu.

“Slučajno te je dotaknuo”, rekla je učiteljica.

Ali Kitona nije htjela odustati. Njezine šake su još uvijek bile stisnute i teško je disala.

Bila je uvjerena da ju je dječak napao.

“Udario me je!” povikala je.

Tako je bilo svakog puta kad je Kitona izgubila strpljenje u adventističkoj osnovnoj školi Ebenezer na karipskom otoku Dominiki. Bila je dobra učenica. Učitelji su je čak nazivali sjajnom. Ali nedostajalo joj je samosvladavanje. Ako bi je netko samo dotaknuo ili uzeo nešto što je pripadalo njoj, iskočila bi iz svojeg stolca i bila spremna na tuču.

Jednoga je dana dječak po imenu Keron uzeo olovku s Kitonina stola. Htio ju je posuditi za svoj školski rad.

Kitona je bila bijesna. Skočila je na noge, udarila Keronu u lice i povikala: “Vrati mi moju olovku!”

Keronu se nije sviđjelo što je primio udarac, pa je uzvratio istom mjerom.

Ubrzo su djevojčica i dječak bili na podu izmjenjujući udarce.

Tada je u učionicu ušla ravnateljica.

“Sjednite na svoja mjesta”, zapovjedila je.

Keron je odmah sjeo na svoje mjesto, ali Kitona nije.

“Kitona, sjedni na svoje mjesto”, naredila je ravnateljica.

Ali Kitona nije bila gotova s borbom. Keron ju je zadnji udario, ali Kitona je htjela zadati posljednji udarac. Potrčala je prema Keronu.

Ali ravnateljica je istupila naprijed i isprijčila joj se na putu.

Kitona nije mislila da je to pošteno. Ona je trebala zadati posljednji udarac. U ljutnji je počela udarati ravnateljicu.

Kitona se smirila tek kad je učiteljica izvela Kerona iz učionice te ga Kitona više nije mogla vidjeti.

Ravnateljica je nazvala Kitoninu majku.

Kao kaznu za udaranje Kerona i ravnateljice, Kitona je bila udaljena iz škole tri dana.

Majka je plakala kad je stigla u školu po Kitonu. Nije znala što učiniti. Ravnateljica i ostale učiteljice su plakali zajedno s majkom. One također nisu znale što učiniti. Voljeli su Kitonu, ali njezina se narav nije mogla suspregnuti.

Nakon razgovora o tom izazovu, ravnateljica i ostale učiteljice odlučile su obasipati djevojčicu strpljenjem i ljubavlju. Također su se odlučile moliti.

Tada se dogodilo nešto nevjerojatno. Kako su tjedni i mjeseci prolazili, Kitona je imala sve više i više strpljenja, a sukobi su postajali sve rjeđi. Napokon, sukobi su u potpunosti prestali. Djevojčica, nekoć poznata po svojoj žustroj naravi, postala je poznata po svojoj ljubaznosti i pristojnosti.

Kad je Kitona završila školu, osjećala je kajanje zbog svojih postupaka. Sjetila se ljubavi i strpljenja koje su joj učiteljice pokazale. Odlučila je učiniti nešto kako bi pokazala svoju zahvalnost. Osnovala je nagradu “Nagrada za promjenu Kitona Theophile”, koja je nazvana po njoj. Nagrada je za djevojčice

i dječake koji, kao i Kitona, u početku nisu imali samosvladavanje, ali su postali ljubazni i pristojni. Svake godine ona pobjedniku predaje nagradu — staklenu ploču.

Ljubav učiteljica adventističke škole je zaslužna za to tko sam ja danas”, kaže ona.

Dio darova trinaeste subote pomoći će Kitoninoj školi, adventističkoj osnovnoj školi Ebenezer, da se proširi s novom zgradom u glavnom gradu Dominike, Roseau. Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Dominiku. Pokažite i glavni grad Roseau, u kojem će darovi trinaeste subote pomoći u izgradnji osnovne škole.
- ◆ Zapamtite da se Dominika izgovara s trećim naglašenim slogom: do-mi-ni-ka.
- ◆ Pročitajte Keron kao: Ke-ran.
- ◆ Pročitajte Kitona kao: Kit-vana.
- ◆ Pročitajte Theophile kao: Teo-fil.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Kitoni: bit.ly/Kitona.
- ◆ Adventistička škola Ebenezer je prava misijska škola u kojoj mnoga djeca, uključujući Khyshawna, dolaze iz obitelji drugih vjerskih opredjeljenja. Riječ Ebenezer je sastavljena od dvije hebrejske riječi: “eben”, što znači kamen, i “ezer”, što znači pomoć. Ime škole podsjeća sve da je Gospodin njihov “kamen pomoći”.
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Interameričke divizije: bit.ly/esd-2024.

21. rujna 2024.

Molitva za odlazak u školu

Dominika

Volite li ići u školu? Keya je toliko voljela ići u školu na otoku Dominiki da se neprestano molila da se vrati u školu nakon razarajućeg uragana.

Keya nije oduvijek išla u adventističku osnovnu školu Ebenezer. Prvi razred ju je majka učila kod kuće. Zato je bila presretna kad je čula da će u drugi razredi ići u pravu školu.

“Idem u pravu školu!” radosno je uzviknula.

Keya se prvog dana škole probudila jako rano. Jedva je uspjela zadržati uzbuđenje, i smiješila se od uha do uha.

Od tada se ništa nije promijenilo. Svakoga dana se budi sretna što ide u školu.

Kad dođe ljeto, ne može dočekati da dođe jesen i da se ponovno vrati u školske klupe i započne treći razred. Kad je završila treći razred, jedva je čekala da započne četvrti. Jako je voljela školu!

Ali, samo nekoliko dana prije nego što je trebala započeti četvrti razred, dogodilo se nešto grozno. Veliki uragan pogodio je maleni otok. Snažni vjetrovi razorili su ulice. Strašni vjetrovi razorili su mostove. Strašni vjetrovi uništili su zgrade. Strašni vjetrovi razorili su i krov na Keyinoj školi. Bez krova, voda je poplavila školu, a stolovi i stolci bili su uništeni. Škola više nije bila sigurna za djecu te se nastava nije mogla održavati. Da sve bude još gore, nitko nije znao kad će se škola popraviti.

Keya je bila jako tužna. Molila se: “Nebeski Oče, Ti znaš sve naše nevolje i znaš da nam je potrebna nova škola.”

Molila se svake večeri.

Njezini prijatelji su se također molili. I učitelji su se molili. Šest tjedana je prošlo. Keyi je dosadilo sjediti kod kuće. Nije mogla izaći van, jer nije bilo sigurno. Radnici su pokušavali popraviti ulice, mostove i zgrade uništene uraganom. Činilo se kako su svi na tom otoku ostali zarobljeni u svojim razrušenim kućama.

Keya se nastavila moliti: “Nebeski Oče, Ti znaš sve naše nevolje i znaš da nam je potrebna nova škola.”

Tada je jednog poslijepodneva otac rekao Keyi: “Možeš ići u školu.”

Državna škola je pristala da dopusti djeci iz adventističke škole da se poslijepodne nalaze u učionicama te škole.

Keya je bila tako sretna! Napokon će moći napustiti kuću. Napokon će moći ponovno vidjeti svoje prijatelje. Nije čekala odlazak na spavanje kako bi zahvalila Bogu.

“Hvala Ti, Bože! Hvala Ti, Bože!” molila se.

Prvog dana u državnoj školi Keyini prijatelji su potrčali prema njoj kako bi je zagrlili. Bilo je tako lijepo!

Djeca su išla u državnu školu sljedećih šest mjeseci. Tada je krov u adventističkoj školi bio napokon popravljen, tako da su se mogli vratiti u nju. Keya je bila tako sretna!

Danas Keya moli novu molitvu. Poput nje, mnoga djeca žele ići u adventističku školu, ali nema dovoljno mjesta za sve njih. Keya se moli Bogu da pomogne preseliti školu u veću zgradu.

Moli se: “Dragi nebeski Oče, molim Te da nam daš novčana sredstva za novu školsku zgradu. Hvala Ti za sve što si nam dao. U Isusovo ime, amen.”

Keya zna da Bog čuje njezine molitve, baš kao što ih je čuo nakon strašnog uragana. Njezin otac, koji je arhitekt, osmislio je veću školsku zgradu, i dio darova trinaeste subote pomoći će pokriti troškove gradnje školske zgrade u glavnom gradu Dominike, Roseau. Hvala vam što velikodušno namjeravate priložiti svoje darove sljedeće subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Dominiku. Pokažite i glavni grad Roseau, u kojem će darovi trinaeste subote pomoći u izgradnji osnovne škole.
- ◆ Upamtite da se Dominika izgovara s trećim naglašenim slogom: do-mi-ni-ka.
- ◆ Pročitajte Keya kao: Ki-ja.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o Keyi: bit.ly/Keya.
- ◆ Pozovite djecu da se mole kao Keya i da znaju da će ih Bog čuti. Matej 7,7 kaže: “Tražite i dat će vam se.”
- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Inter-američke divizije: bit.ly/esd-2024.

28. rujna 2024.

Trinaesta subota: Tiha molitva

Dominika

Jerry nije rekao niti riječ od prvog dana škole.

Obučen u vesele boje — bijelu, ružičastu, crnu i sivu — smješten je šutke na stolu u učionici trećeg razreda adventističke škole na otoku Dominiki.

Jerry se obično makne sa stola kad se netko moli. Kad se učiteljica moli, drži ga minutu ili dvije. Kad se dječak iz razreda moli, drži ga. Kad se djevojčica iz razreda moli, drži ga. Kad dođe posjetitelj u razred i pomoli se, i posjetitelj ga drži.

Vjerojatno ste pogodili da Jerry nije uobičajeni dječak. Jerry je kutija za kekse umotana u šareni ukrasni papir. Iako ne može izustiti niti jednu riječ, ispunjen je mnogim važnim riječima napisanima na komadiće papira. Svaki od tih papira sadrži tihu molitvu.

Sve je započelo prvog dana škole. Učiteljica je donijela umotanu kutiju u školu i pokazala je učenicima.

“Ovo je vremenska kapsula”, rekla je.

Tada je poslala žute i zelene komadiće papira.

“Na svoj papir napišite svoje ime i nešto za što bi se htjeli moliti ove školske godine”, nastavila je učiteljica.

Nakon što su djeca završila pisanje, papiri su stavljeni u kutiju, a kutija je bila zapečaćena. Učiteljica je rekla da će kutiju otvoriti tek na kraju školske godine kako bi vidjeli što je Bog odgovorio na njihove molitve.

Odjednom je devetogodišnji Zyane podigao ruku.

“Možemo li dati ime toj vremenskoj kapsuli?” upitao je.

Kad je učiteljica klimnula glavom, uzbuđeno je uzviknuo: “Jerry, vremenska kapsula!”

Sva su djeca počela pljeskati i navijati.

Zyane je bio prvi koji je uzeo Jerryja i molio se nad kutijom.

“Dragi Bože, hvala Ti za Jerryja”, rekao je.

Kako su tjedni i mjeseci prolazili, i ostala djeca su dobila priliku da drže kutiju dok se mole.

“Pomozi nam doseći naše ciljeve”, molio se jedan.

“Učini da se naše želje ostvare”, molio se drugi.

Kad su došli gosti, poput ravnateljice, pastora i crkvenih vođa, djeca su ih zamolila da i oni drže kutiju dok se mole.

Djecu je zanimalo hoće li Bog ispuniti njihove molitve. Nisu trebali čekati do kraja školske godine kako bi saznali.

Sredinom školske godine osmogodišnja Sarah mahala je rukom po zraku.

“Učiteljice! Učiteljice! Imam nešto za reći”, vikala je.

“Što je?” upitala je učiteljica.

Sarah je rekla kako je Bog odgovorio na molitvu koju je napisala na komadić papira koji je sada bio u Jerryju.

“Želim se zahvaliti Bogu jer sam napisala na papir da želim naučiti čitati, i moje čitanje se poboljšalo”, rekla je. “Sada puno bolje čitam.”

Tada su se u učionici mnoge male ruke podigle u zrak. Sve više djece je htjelo podijeliti svoja iskustva kako im je Bog odgovorio na molitve.

Osmogodišnja Amber se molila da dobiva samo čiste petice, i dobivala je samo čiste petice.

“Nastavit ću se moliti”, rekla je.

Osmogodišnji Kahmar je rekao da se molio da vidi svojeg oca, jer ga nije vidio od svoje treće godine, budući da otac živi na drugom otoku. Otac ga je prošli vikend iznenadio svojim posjetom.

“Bio sam iznenađen”, rekao je Kahmar. “Čak sam i plakao.”

Kahmar i njegov otac su otišli zajedno u ribolov. Posjetili su plažu i išli veslati u kajaku. Dok su planinarili, Kahmar

je pokraj staze vidio nešto smeđe, nešto poput štapa. Kad je potrčao da vidi što je to, ugledao je rep iguane! To je bio prekrasan vikend s ocem.

Kada su dječji hvalospjevi završili, učiteljica je pognula glavu i izrekla molitvu zahvale.

“Kao što je Isus rekao: ‘Onomu tko vjeruje, sve je moguće.’” rekla je. Govorila je iz Evanđelja po Marku 9,23.

Jerry je samo kutija. Ne može govoriti. Ali Bog je čuo tihe molitve skrivene u kutiji. Učenici trećeg razreda nestrpljivo čekaju kraj godine da vide koje je im je molitve Bog ispunio.

Dio darova trinaeste subote pomoći će adventističkoj osnovnoj školi Ebenezer, u kojoj se djeca mole za novu i veću zgradu. Veća škola će omogućiti da više djece uči o Bogu koji odgovara na molitve. Dar trinaeste subote također će pomoći otvoriti dva središta utjecaja za problematičnu djecu u Kolumbiji, središte utjecaja za problematičnu djecu na Kostariki te središte utjecaja za doseganje ljudi iz viših slojeva društva u Meksiku. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Dominiku. Pokažite i glavni grad Roseau, u kojem će darovi trinaeste subote pomoći u izgradnji osnovne škole.
- ◆ Upamtite da se Dominika izgovara s trećim naglašenim slogom: do-mi-ni-ka.
- ◆ Pogledajte kratki YouTube uradak o učiteljici Antoniji: bit.ly/Teacher-Antonia.
- ◆ Adventistička škola Ebenezer je prava misijska škola u kojoj mnoga djeca, uključujući Khyshawna, dolaze iz obitelji drugih vjerskih opredjeljenja. Riječ Ebenezer je sastavljena od dvije hebrejske riječi: “eben”, što znači kamen,

i “ezer”, što znači pomoć. Naziv škole ih sve podsjeća da je Gospodin njihov “kamen pomoći”.

- ◆ Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Inter-američke divizije: bit.ly/esd-2024.

Budući projekti trinaeste subote

Dar trinaeste subote u idućem tromjesečju podržat će tri projekta u Sjevernoameričkoj diviziji:

- ◆ Središte utjecaja za domorodačko stanovništvo Aljaske, Bethel, Aljaska, Sjedinjene Američke Države.
- ◆ Misija za opću konferenciju 2025., St. Louis, Missouri, Sjedinjene Američke Države.
- ◆ Urbano životno središte i crkvena zajednica, Baltimore, Maryland, Sjedinjene Američke Države.

Činjenice iz misije za djecu

Kolumbija

- ◆ Kolumbija ima 1.813 crkava, 860 zajednica i 295.836 vjernika. Više od 50 milijuna ljudi živi u Kolumbiji, što znači da je na svakih 172 ljudi jedan adventist.
- ◆ Prvi adventist došao je u Kolumbiju 1895. godine. Bio je Amerikanac po imenu Frank C. Kelly te je prodavao adventističke knjige i časopise.
- ◆ Iako su adventisti godinama patili od progona zbog svojih vjerovanja, kolumbijska vlada donijela je 1991. godine zakone koji štite slobodu ljudi da vjeruju na način na koji žele.
- ◆ Prva adventistička radijska postaja u Kolumbiji počela je emitirati programe 26. listopada 2019. godine, a nazvana je Esperanza (Nada).
- ◆ Oko sedam od deset Kolumbijaca su katolici, a dva od deset su protestanti.
- ◆ Glavni i najveći grad u Kolumbiji je Bogota.
- ◆ Službeni jezik u Kolumbiji je španjolski.
- ◆ Novac u Kolumbiji se naziva peso.
- ◆ Kolumbija ima više od 50 milijuna stanovnika.
- ◆ Ime zemlje potječe od prezimena talijanskog istraživača Kristofora Kolumba.
- ◆ Od svih zemalja na svijetu, Kolumbija ima drugi najveći broj različitih vrsta biljaka i životinja.
- ◆ Prvi Europljanin koji je došao u Kolumbiju, 1499. godine, bio je istraživač po imenu Alonso de Ojeda.

- ◆ Španjolska je upravljala Kolumbijom skoro 250 godina. Dok im poznati venezuelanski general i narodni heroj Simon Bolivar nije pomogao pobijediti Španjolce i steći neovisnost, 1819. godine.
- ◆ Kolumbija se još naziva i Vratima Južne Amerike, jer se nalazi na položaju gdje se Južna Amerika spaja s Centralnom i Sjevernom Amerikom.
- ◆ Kolumbija je peta najveća zemlja u Latinskoj Americi i posjeduje drugu najveću populaciju španjolskog govornog područja na svijetu.
- ◆ Većina Kolumbijaca je podijeljena u tri etničke grupe: domoroci, Afrikanci dovedeni u Kolumbiju kao roblje, i europski doseljenici.
- ◆ Kolumbijski medvjed naočar je jedina vrsta medvjeda u Južnoj Americi.
- ◆ U Kolumbiji se iskopa više smaragda nego igdje drugdje na svijetu.
- ◆ Nacionalni cvijet Kolumbije je orhideja *cattleya trianae*, a nacionalna ptica je andski kondor.
- ◆ U Kolumbiji ima više od trideset vulkana. Vulkan Galeras visok je 4.276 metara i od 2000. do 2010. godine erumpirao je deset puta.
- ◆ Kolumbija ima obalu na Tihom oceanu i na Karipskom moru.
- ◆ Najviša planina u Kolumbiji je Pico Cristobal Colon, visoka 5.800 metara.
- ◆ Kolumbija ima rijeku s tri imena: Caño Cristales (“rijeka kristala”), Rijeka pet boja ili Rijeka duge. Dno rijeke može biti žuto, zeleno, plavo, crno ili crveno, ovisno o dobu godine.

- ◆ Iako je nogomet najomiljeniji sport u Kolumbiji, nacionalnim sportom se smatra *tejo*. Igrači bacaju metalnu pločicu nazvanu *tejo*, u daljinu 18,5 metara prema malim eksplozivnim metama punim baruta.
- ◆ Crveno-žute boje kolumbijske zastave potječu iz španjolske zastave, a plava traka prikazuje ocean koji razdvaja Kolumbiju od Španjolske.

Kostarika

- ◆ Kostarika je dio Južne srednoameričke unije misija, koja broji 546 crkava, 319 zajednica i 75.416 članova crkve. U stanovništvu od 11.822.000 ljudi, to znači jedan adventist na svakih 157 ljudi.
- ◆ Frank i Cora Hutchins bili su prvi adventistički djelatnici na obali karipske srednje Amerike, krajem 19. i početkom 20. stoljeća. Frank je radio kao zubar, kolporter i pastor.
- ◆ U to je vrijeme najbolji način kretanja po području bilo plovljenje brodom, pa je Frank za svoja putovanja iznajmljivao brod, dok si nije mogao priuštiti kupnju misijskog broda, kojeg je nazvao “Herald” (Glasnik).
- ◆ Prve adventističke crkve uglavnom su se osnivale duž obale Kariba, a mnoge male crkve nastale su u blizini željezničkih postaja.
- ◆ Godine 1928. osnovana je Misija Kostarike i Nikaragve, s četiri crkve i 152 vjernika.
- ◆ Pedeset i dva posto Kostarikanaca su katolici, 25 posto su protestanti, 17 posto nema određenu vjeru, a 6 posto su “ostali”.
- ◆ San José je glavni grad Kostarike.

- ◆ Službeni jezik Kostarike je španjolski.
- ◆ Kostarika na španjolskom jeziku znači “Bogata obala”.
- ◆ Novac koji se koristi u Kostariki je *colón*.
- ◆ Godine 1821. Kostarika je proglasila neovisnost od Španjolske.
- ◆ Kava je prvi put posađena u Kostariki 1808. godine, i bila je glavni izvor prihoda Kostarike sve do 20. stoljeća.
- ◆ Kostarika ima obale na Karipskom moru na istoku i Tihom oceanu na zapadu. Graniči s Nikaragvom na sjeveru i Panamom na jugu.
- ◆ U Kostariki je poznato četrnaest vulkana, od kojih je šest bilo aktivno u posljednjih 75 godina.
- ◆ Prvog prosinca 1948. godine Kostarika je ukinula vojsku. Novac koji je nekada bio namijenjen vojsci sada se koristi za bolnice i škole.
- ◆ Gitara je omiljena u Kostariki, pogotovo kao pratnja narodnim plesovima; ali nacionalni instrument Kostarike je *marimba*, glazbalo slično ksilofonu.
- ◆ Nogomet je najomiljeniji sport u Kostariki.
- ◆ *Ticos* je naziv kojim se nazivaju Kostarikanci.
- ◆ Glavna hrana starih Kostarikanaca bila je kukuruz, i još se uvijek koristi u mnogim jelima. *Tamali*, koji su stari Azteci uveli u sva područja Srednje Amerike, poslužuje se gotovo na svim proslavama, osobito za Božić.
- ◆ Rezervat Monteverde Cloud Forest najveća je tropska planinska oblačna šuma u Srednjoj Americi.
- ◆ U Kostariki ima mnogo šarenih žaba, uključujući otrovne žabe, čije su kožne izlučevine domoroci koristili za vrhove svojih otrovnih strelica.

- ◆ Nacionalni cvijet Kostarike naziva se “ljubičasta seoska djevojka”, ili na španjolskom jeziku *guaria morada*. U Kostariki ima više od 1.200 vrsta orhideja.
- ◆ Gotovo 90 posto vrsta leptira Srednje Amerike može se pronaći u Kostariki.
- ◆ Vulkan Irazu najviši je vulkan u Kostariki, s nadmorskom visinom od 3.432 metra.
- ◆ Planina Chirripo najviši je vrh u Kostariki, s 3.810 metara. Najniža točka na Zemlji nalazi se 240 metara ispod razine mora, u špiljama Nacionalnog parka Barra Honda.
- ◆ Karipska glazba važan je dio kulture Kostarike.
- ◆ Svake godine Kostarika ima *arribadu* (“masovnu navalu”), kad 100.000 kornjača maslinastih želvi dolazi na usamljene plaže i polaže do deset milijuna jaja.
- ◆ Popularno kostarikansko jelo za doručak naziva se *gallo pinto*, što znači “šareni pijetao”. Sastoji se od riže i graha koji se zajedno prže u tavi kako bi se stvorilo šarenilo. To se smatra nacionalnim je jelom Kostarike.

Dominika

- ◆ Dominika je dio Karipske unije konferencija, i ima 636 crkava, 93 zajednica i 248.616 članova. U populaciji od 3.873.000 ljudi, to znači jednog adventista na svakih 16 ljudi.
- ◆ Kristofor Kolumbo je prvi ugledao otok Dominiku jedne nedjelje, 1493. godine, pa ju je nazvao Dominika, što na latinskom jeziku znači nedjelja.
- ◆ Godine 1901. prvi ljudi koji su svetkovali subotu došli su na Dominiku iz Antigve i osnovali malu crkvu.

- ◆ Na Dominiki postoje tri osnovne škole (Osnovna škola Ebenezer SDA, Osnovna škola Western District SDA i Osnovna škola Temple SDA), te dvije srednje škole (Srednja škola Dominica SDA i SDA akademija Arthur Walden).
- ◆ Oko 60 posto populacije Dominike je rimokatoličke vjere. Još 10 do 12 posto stanovnik pripada jednoj od crkava koje slave sedmi dan, uključujući adventiste sedmog dana.
- ◆ Glavni grad Dominike je Roseau.
- ◆ Službeni jezik Dominike je engleski, ali mnogi ljudi govore i dominikanski kreolski.
- ◆ Valuta Dominike je istočnokaripski dolar.
- ◆ Ljudi koji su izvorno živjeli na Dominiki nazvali su otok *Wai'tu kubuli*, što znači "visoko je njeno tijelo".
- ◆ U 18. stoljeću Francuska i Velika Britanija su nekoliko puta zauzele i otele Dominique, kako se tada nazivala.
- ◆ Dominika je postala britanska kolonija 1805. godine, i korištena je kao područje trgovine robljem sve do 1833. godine, kad je Velika Britanija ukinula trgovinu robljem. Dominika je postala neovisna zemlja 1978. godine.
- ◆ Površina Dominike iznosi 750 kvadratnih kilometara, a dugačka je otprilike 47 kilometara i široka 26 kilometara.
- ◆ Dominika se nalazi na području koje često pogađaju uragani.
- ◆ Dominika je jedno od rijetkih mjesta gdje možete pronaći rijetku iguanu Malih Antila (*Iguana delicatissima*).
- ◆ Karipsko more oko Dominike dom je mnogim kitovima i delfinima, uključujući ulješure, istočnopacifičke dupine, tropske pjegave dupine i velike pliskavice.
- ◆ Većina Dominikanaca je afričkog podrijetla.

- ◆ Kipuće jezero nalazi se u vulkanskom krateru na otoku Dominika. Široko je 60 do 75 metara i drugo je najveće vruće jezero na svijetu. Voda u jezeru mijenja boje ovisno o vulkanskoj aktivnosti.
- ◆ Dominika ima samo četiri vrste vodozemaca, a jedan od najvećih na svijetu, nazvan “planinsko pile”, nalazi se samo na Dominiki i Montserratu.
- ◆ Dominika je dom najveće izvorne populacije na Istočnim Karibima. Oko 3.000 Kalinaga (koje su kolonisti nazivali “Karibima”) svoj dom imaju na Dominiki.
- ◆ Rijetki papagaj *sisserou* (*Amazona imperialis*) je nacionalna ptica Dominike i pojavljuje se na dominikanskoj zastavi. Smatra se da u divljini postoji samo oko pedeset zrelih jedinki.
- ◆ Kriket je popularan sport na otoku, a Dominika se natječe u testnom kriketu kao dio reprezentacije Zapadnih Indija.

Trinidad i Tobago

- ◆ Trinidad i Tobago su dio Karipske unije konferencija, koja ima 636 crkava, 93 zajednica i 248.616 članova. U populaciji od 3.873.000 ljudi to znači jedan adventist na svakih šesnaest ljudi.
- ◆ Učenja adventista sedmog dana vjerojatno su došla na Trinidad preko knjiga i časopisa koje su poslali adventisti iz Engleske tijekom 1870-ih.
- ◆ Prva crkva adventista sedmog dana na Trinidadu osnovana je 1895. godine i imala je 28 članova.
- ◆ Oko 63 posto Trinidadskih stanovnika su kršćani, 20 posto su hindusi, 5 posto muslimani, a ostali su “ništa” ili “ostalo”.

- ◆ Glavni grad Trinidada i Tobaga je Port of Spain.
- ◆ Trinidad je najveći otok države Trinidad i Tobago. S površinom od 4.768 kvadratnih kilometara, peti je najveći otok Zapadnih Indija.
- ◆ Izvorno ime za Trinidad i Tobago na jeziku *aravaka* bilo je *Iëre*, što znači “zemlja kolibrića.” Kristofor Kolumbo preimenovao ga je u *La Isla de la Trinidad* (Otok Svetog Trojstva).
- ◆ Trinidad i Tobago je najprije bila španjolska kolonija, od 1498. do 1797. godine, a zatim britanska kolonija do svoje neovisnosti 1962. godine. Postala je republika u kolovozu 1976. godine.
- ◆ Gospodarstvo Trinidada i Tobaga uglavnom se temelji na nafti i prirodnom plinu.
- ◆ Od 1845. do 1917. godine mnogi ljudi iz Indije doselili su se na Trinidad i radili kao radnici na plantažama.
- ◆ Hrana s Trinidada i Tobaga poznata je po mnogim morskim jelima, posebno kariju od rakova, ali i knedlama.
- ◆ Ples limbo potječe s Trinidada.